

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

16 päivänä kesäkuuta 2022*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ammattipätevyyden tunnustaminen – Direktiivi 2005/36/EY –
2 artikla – Soveltamisala – 13 artiklan 2 kohta – Säänneilyt ammatit –
Edellytykset psykoterapeutin ammatin harjoittamiseen ryhtymiselle jäsenvaltiossa toiseen
jäsenvaltioon sijoittautuneen yliopiston myöntämän psykoterapia-alan tutkintotodistuksen
perusteella – SEUT 45 ja SEUT 49 artikla – Liikkumis- ja sijoittautumisvapaus –
Kyseessä olevan koulutuksen vastaavuuden arviointi – SEU 4 artiklan 3 kohta –
Jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaate – Edellytykset sille, että vastaanottava
jäsenvaltio voi asettaa kyseenalaiseksi toisessa jäsenvaltiossa annetun tutkintotodistuksen
osoittamat tiedot ja pätevyyden

Asiassa C-577/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka korkein
hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 29.10.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut
unionin tuomioistuimeen 4.11.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa, jonka on pannut
vireille

A

ja jossa asian käsittelyyn osallistuu

Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, varapresidentti L. Bay Larsen
(esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Ziemele, P. G. Xuereb ja A. Kumin,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.12.2021 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– A, edustajanaan A. Palmujoki, asianajaja, ja J. Pihlaja,

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.

- Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto, asiamiehinään K. Heiskanen, M. Henriksson ja M. Mikkonen,
- Suomen hallitus, asiamiehenään M. Pere,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään A.-L. Desjonquères ja N. Vincent,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja J. Langer,
- Norjan hallitus, asiamiehenään K. S. Borge, avustajinaan I. Meinich ja T. Sunde, advokater,
- Euroopan komissio, asiamiehinään L. Armati ja T. Sevón,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.3.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL 2005, L 255, s. 22), sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU (EUVL 2013, L 354, s. 132) (jäljempänä direktiivi 2005/36), 13 artiklan 2 kohdan sekä SEUT 45 ja SEUT 49 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jonka A on pannut vireille Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston (Suomi) (jäljempänä Valvira) päätöksestä olla myöntämättä hänelle psykoterapeutin ammattinimikkeen käyttöoikeutta Suomessa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2005/36 johdanto-osan 1, 3, 6, 11, 17 ja 44 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”(1) Perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti yksi [Euroopan] yhteisön tavoitteista on henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta rajoittavien esteiden poistaminen jäsenvaltioiden väliltä. Jäsenvaltioiden kansalaisten osalta kyse on erityisesti oikeudesta harjoittaa ammattia itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkattuna työntekijänä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä. Lisäksi perustamissopimuksen 47 artiklan 1 kohdassa määrätään annettavaksi direktiivejä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta.

– –

- (3) Tässä direktiivissä annettavat takeet, joiden mukaan yhdessä jäsenvaltiossa ammattipätevyytensä hankkineet henkilöt voivat ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa samaa ammattia toisessa jäsenvaltiossa samoin oikeuksin kuin kyseisen valtion kansalaiset, eivät saa rajoittaa muuttavan ammattihenkilön velvollisuutta noudattaa kyseisen jäsenvaltion mahdollisesti asettamia syrjimättömiä edellytyksiä ammatin harjoittamiselle, edellyttäen että ne ovat objektiivisesti perusteltuja ja oikeasuhtaisia.

--

- (6) Palvelujen tarjoamisen edistämässä on otettava tarkasti huomioon kansanterveys ja yleinen turvallisuus sekä kuluttajansuoja. Tämän vuoksi olisi annettava erityisiä säännöksiä sellaisista säännellyistä ammateista, joilla on kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen liittyviä vaikutuksia ja joiden harjoittajat tarjoavat rajat ylittäviä palveluja väliaikaisesti tai satunnaisesti.

--

- (11) Niiden ammattien osalta, jotka koulutuksesta annettujen asiakirjojen tunnustamista koskeva yleinen järjestelmä, jäljempänä 'yleinen järjestelmä', kattaa, jäsenvaltioiden olisi säilytettävä oikeus määrittää tarvittava pätevyyden vähimmäistaso voidakseen taata alueellaan tarjottavien palvelujen laadun. Perustamissopimuksen 10, 39 ja 43 artiklan mukaisesti ne eivät kuitenkaan saisi vaatia jäsenvaltion kansalaista hankkimaan pätevyyttä, jonka ne yleensä määrittelevät ainoastaan kansallisen koulutusjärjestelmänsä mukaisesti annetuilla tutkintotodistuksilla, jos asianomainen on jo hankkinut tämän pätevyyden kokonaan tai osittain toisessa jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion, jossa ammatti on säännelty, on otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa hankittu pätevyys ja arvioitava, vastaako se sen itsensä vaatimaa pätevyyttä. Tällä tunnustamista koskevalla yleisellä järjestelmällä ei kuitenkaan estetä jäsenvaltiota asettamasta kaikille alueellaan ammattia harjoittaville erityisvaatimuksia, joiden perusteena on yleisen edun mukaisten ammatillisten sääntöjen noudattaminen. Tällaisia ovat erityisesti ammattitoiminnan organisointia koskevat säännöt, ammatilliset säännöt mukaan lukien ammattieettiset säännöt sekä valvonta- ja vastuusäännöt. Direktiivin tavoitteena ei ole puuttua jäsenvaltioiden perusteltuun oikeuteen estää kansalaisiaan kiertämästä eri ammatteja koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

--

- (17) Jotta voitaisiin ottaa huomioon kaikki tilanteet, joita varten ei vielä ole lainkaan ammattipätevyyden tunnustamista koskevia säännöksiä, yleinen järjestelmä olisi laajennettava koskemaan tapauksia, joita mikään erityisjärjestelmä ei kata joko sen vuoksi, että kyseinen ammatti ei kuulu näihin järjestelmiin, tai sen vuoksi, että vaikka ammatti kuuluisikin johonkin tällaiseen erityisjärjestelmään, hakija ei täytä vaadittuja edellytyksiä voidakseen hyötyä siitä.

--

- (44) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä kuluttajien ja terveyden korkeatasoisen suojan takaamiseksi”.

4 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Tarkoitus”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltion, joka vaatii säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai sen harjoittamiseksi alueellaan määrättyä ammattipätevyyttä (jäljempänä ’vastaanottava jäsenvaltio’), on tunnustettava kyseisen ammatin harjoittamisen aloittamiseen ja sen harjoittamiseen ammattipätevyys, joka on hankittu yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa (jäljempänä ’kotijäsenvaltio’) ja joka antaa kyseisen pätevyyden haltijalle oikeuden harjoittaa siellä samaa ammattia.

Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat osittaista oikeutta harjoittaa säänneltyä ammattia ja toisessa jäsenvaltiossa suoritettua ammatillisen harjoittelun tunnustamista.”

5 Mainitun direktiivin 2 artiklan, jonka otsikko on ”Sovellettamisala”, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että tätä direktiiviä sovelletaan niihin jäsenvaltion kansalaisiin, jotka haluavat harjoittaa säänneltyä ammattia joko itsenäisinä ammatinharjoittajina tai palkattuina työntekijöinä, vapaiden ammattien harjoittajat mukaan luettuina, muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä.

6 Direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ’säännellyllä ammatilla’ yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvaa ammattitoimintaa [tai -toimintoja], jonka aloittamisen tai harjoittamisen tai jonkin harjoittamisen muodon edellytyksenä on, suoraan tai välillisesti, lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla tietyn ammattipätevyyden omaaminen; yksi tällainen ammattitoiminnan harjoittamisen muoto on sellaisen ammattinimikkeen käyttö, johon lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla vain tietyn ammattipätevyyden omaavilla henkilöillä on oikeus. Kun ensimmäistä virkettä ei sovelleta, säänneltyyn ammattiin rinnastetaan 2 kohdassa tarkoitettu ammatti;
- b) ’ammattipätevyydellä’ pätevyyttä, josta on osoituksena muodollisesta pätevyydestä annettu asiakirja, 11 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu pätevyystodistus ja/tai ammattikokemus;
- c) ’muodollista pätevyyttä osoittavalla asiakirjalla’ jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn viranomaisen antamia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista pätevyyttä osoittavia asiakirjoja pääosin yhteisössä suoritettua ammatillisesta koulutuksesta. Kun ensimmäistä virkettä ei sovelleta, muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan rinnastetaan 3 kohdassa tarkoitettu asiakirja;
- d) ’toimivaltaisella viranomaisella’ viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltio on nimenomaisesti valtuuttanut myöntämään tai ottamaan vastaan tutkintotodistuksia ja muita asiakirjoja tai tietoja, sekä ottamaan vastaan hakemuksia ja tekemään tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä;
- e) ’säännellyllä ammatillisella koulutuksella’ koulutusta, joka on erityisesti suunnattu tietyn ammatin harjoittamiseen ja käsittää koulutuksen, jota tarvittaessa täydennetään ammattiin perehdyttävällä koulutuksella tai työharjoittelulla tai työjaksolla.

Ammatillisen koulutuksen, työharjoittelun tai [työjakson] rakenne ja taso määrittää asianomaisen jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä, tai niitä valvoo tai ne hyväksyy kyseistä tehtävää varten nimetty viranomainen;

– –”

- 7 Direktiivin 2005/36 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Tunnustamisen vaikutukset”, säädetään seuraavaa:

”1. Ammattipätevyyden tunnustaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa antaa etua saavalle henkilölle oikeuden ryhtyä harjoittamaan kyseisessä jäsenvaltiossa sitä ammattia, johon kyseisellä henkilöllä on pätevyys kotijäsenvaltiossaan, sekä harjoittaa sitä vastaanottavassa jäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset.

2. Tässä direktiivissä ammatti, jota hakija haluaa harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, on sama kuin se ammatti, johon kyseisellä henkilöllä on pätevyys kotijäsenvaltiossaan, jos ammatin käsittämät toiminnan lajit ovat vastaavanlaiset.

– –”

- 8 Kyseisen direktiivin 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Tunnustamisen edellytykset”, säädetään seuraavaa:

”1. Kun vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytetään säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai harjoittamiseksi tiettyä ammattipätevyyttä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa hakijalle luvan ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa kyseistä ammattia samoin edellytyksin kuin omille kansalaisilleen, jos hakijalla on toisen jäsenvaltion alueellaan saman ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai harjoittamiseksi edellyttämä, 11 artiklassa tarkoitettu pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja.

Pätevyystodistusten ja muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on oltava jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen antamia.

2. Edellä 1 kohdassa kuvattu ammatin harjoittamisen aloittaminen ja ammatin harjoittaminen on sallittava myös hakijoille, jotka ovat kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana harjoittaneet kyseistä ammattia täysipäiväisesti vuoden ajan tai osa-aikaisesti vastaavan ajan toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joilla on yksi tai useampi pätevyystodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, jonka on antanut toinen jäsenvaltio, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty.

Pätevyystodistusten ja muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) niiden on oltava jäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen antamia;
- b) niiden on oltava osoitus haltijansa valmiudesta kyseisen ammatin harjoittamiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vuoden ammattikokemusta ei kuitenkaan voida vaatia, jos hakijan muodollista pätevyyttä osoittavissa asiakirjoissa vahvistetaan säännelty ammatillinen koulutus.

– –”

Suomen oikeus

Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä

- 9 Terveystenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian oikeudenkäynnissä (jäljempänä ammattihenkilölaki), 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan kyseisessä laissa tarkoitetaan ”terveydenhuollon ammattihenkilöllä” henkilöä, jolla kyseisen lain nojalla on oikeus käyttää valtioneuvoston asetuksella säädettyä terveydenhuollon ammattihenkilön ammattinimikettä (nimikesuojattu ammattihenkilö). Saman lain 2 §:n 2 momentin mukaan laillistettu, luvan saanut tai nimikesuojattu ammattihenkilö on oikeutettu toimimaan asianomaisessa ammatissa ja käyttämään asianomaista ammattinimikettä. Nimikesuojattujen ammattihenkilöiden ammatissa voivat toimia muutkin henkilöt, joilla on riittävä koulutus, kokemus ja ammattitaito.
- 10 Ammattihenkilölain 3 a §:n 3 momentin mukaan Valvira toimii terveydenhuollon ammattihenkilöiden osalta direktiivissä 2005/36 ja ammattipätevyyden tunnustamisesta annetussa laissa (1384/2015) (jäljempänä ammattipätevyyden tunnustamisesta annettu laki) tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena.

Asetus terveydenhuollon ammattihenkilöistä

- 11 Terveystenhuollon ammattihenkilöistä annetun asetuksen (564/1994), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian oikeudenkäynnissä (jäljempänä ammattihenkilöasetus), 1 §:n mukaan ammattihenkilölain 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja nimikesuojatun ammattihenkilön ammattinimikkeitä ovat muiden ohella psykoterapeutti.
- 12 Ammattihenkilöasetuksen 2 a §:n 1 momentin mukaan psykoterapeutin nimikesuojatun ammattinimikkeen käyttämisen edellytyksenä on, että asianomainen henkilö on suorittanut yliopiston tai yliopiston yhdessä muun kouluttajaorganisaation kanssa järjestämän psykoterapeuttikoulutuksen.

Laki ammattipätevyyden tunnustamisesta

- 13 Ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaan ammattipätevyyden tunnustaminen perustuu sellaiseen pätevyystodistukseen, muodollista pätevyyttä osoittavaan yksittäiseen asiakirjaan tai tällaisten asiakirjojen yhdistelmään, jonka toimivaltainen viranomaisena on antanut muussa jäsenvaltiossa kuin Suomen tasavallassa. Ammattipätevyyden tunnustamisen edellytyksenä on, että henkilöllä on kotijäsenvaltiossaan oikeus työskennellä ammatissa, jonka harjoittamiseksi hän hakee ammattipätevyyden tunnustamis päätöstä.

- 14 Ammattipätevyden tunnustamisesta annetun lain 6 §:n 2 momentin mukaan ammattipätevyden tunnustaminen koskee myös hakijoita, jotka ovat kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana harjoittaneet ammattiaan täysipäiväisesti vuoden ajan tai osa-aikaisesti vastaavan ajan toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joilla on yksi tai useampi pätevyydistodistus tai muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja. Näiden asiakirjojen on osoitettava haltijansa valmius kyseisen ammatin harjoittamiseen. Vuoden ammattikokemusta ei kuitenkaan vaadita, jos hakijan muodollista pätevyyttä osoittavissa asiakirjoissa vahvistetaan säännelty ammatillinen koulutus.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 15 A, joka on Suomen kansalainen, haki Valviralta University of the West of Englandin (Länsi-Englannin yliopisto, Yhdistynyt kuningaskunta; jäljempänä UWE) 27.11.2017 myöntämän Postgraduate Diploma in Solution Focused Therapy -tutkintotodistuksen (ratkaisukeskeisen psykoterapian ylempi jatkotutkintotodistus, jäljempänä kyseinen koulutus) perusteella oikeutta käyttää Suomen voimassa olevan lainsäädännön nojalla nimikesuojattua psykoterapeutin ammattinimikettä.
- 16 UWE järjesti kyseisen koulutuksen Suomessa ja suomen kielellä yhdessä Suomessa toimivan suomalaisen osakeyhtiön Helsingin Psykoterapiainstituutti Oy:n kanssa.
- 17 Valvira sai vuoden 2017 kuluessa yhteydenottoja kyseiseen koulutukseen aiemmin osallistuneilta henkilöiltä, jotka toivat esiin huolensa useista koulutuksen tosiasiallisesta sisällöstä ja käytännön toteutuksessa esiintyneistä puutteista määriteltyihin tavoitteisiin nähden. Valvira otti itse yhteyttä kyseiseen koulutukseen osallistuneisiin muihin henkilöihin, jotka kertoivat samankaltaisista kokemuksista.
- 18 Koska Valviralla oli epäselvyyttä siitä, vastaako kyseinen koulutus psykoterapeutin ammattiin pääsyä ja sen harjoittamista koskevia Suomen lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, se hylkäsi 29.6.2018 tekemällään päätöksellä A:n hakemuksen keskeisesti sillä perusteella, ettei A ollut toimittanut Valviralle riittävää selvitystä koulutuksen sisällöstä. Valvira hylkäsi 10.9.2018 tekemällään päätöksellä A:n oikaisuvaatimuksen 29.6.2018 tehdystä päätöksestä.
- 19 Helsingin hallinto-oikeus (Suomi) hylkäsi 25.4.2019 antamallaan ratkaisulla A:n valituksen Valviran 10.9.2018 tekemästä päätöksestä. Mainittu tuomioistuim katsoi, että kyseistä koulutusta on pidettävä Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritettuna siitä huolimatta, että se on tosiasiallisesti järjestetty Suomessa suomen kielellä. Direktiivissä 2005/36 säädetty koulutuksesta annettavien asiakirjojen yleinen tunnustamisjärjestelmä ei kuitenkaan edellytä A:n hakemuksen hyväksymistä, koska hän ei ollut harjoittanut psykoterapeutin ammattia Yhdistyneessä kuningaskunnassa eikä muussakaan jäsenvaltiossa, jossa psykoterapeutin koulutus tai ammatti ei ole säännelty.
- 20 Helsingin hallinto-oikeus katsoi selvitetyn, että kyseisessä koulutuksessa oli merkittäviä puutteita ja eroja suhteessa suomalaiseen psykoterapeuttikoulutukseen, ja totesi, että Valvira oli perustellusti katsonut, ettei A:lla ollut osoitettu olleen vastaavia tietoja ja pätevyyttä kuin suomalaisen psykoterapeuttikoulutuksen suorittaneella. Myöskään EUT-sopimuksessa taatut perusvapaudet eivät johda siihen, että Valviran päätös hylätä hakemus olisi niiden johdosta lainvastainen.

- 21 A esittää tästä ratkaisusta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen eli korkeimpaan hallinto-oikeuteen (Suomi) tekemässään valituksessa, että kyseistä koulutusta on pidettävä Suomessa suoritettuna ja että UWE on toimivaltaisena viranomaisena ilmoittanut, että koulutus täyttää ammattihenkilöasetuksessa psykoterapiakoulutukselle asetetut vaatimukset. Hän vaatii, että kyseisen koulutuksen olisi tunnustettava antavan hänelle oikeuden käyttää hänen hakemaansa psykoterapeutin ammattinimikettä Suomessa.
- 22 A katsoo, että jos kyseistä koulutusta ei kuitenkaan katsottaisi Suomessa suoritetuksi, sen vastaavuutta Suomessa järjestettyyn psykoterapeuttikoulutukseen on arvioitava A:n ja koulutuksen järjestäjien toimittamien opinto-ohjelmaa ja opintojen laatua koskevien asiakirjojen perusteella. Valvira ei suorittanut tällaista arviointia, vaan se teki hylkäävän päätöksensä nimettömien kirjeiden, UWE:n kilpailijana pidettävältä suomalaiselta yliopistolta pyytämänsä lausunnon sekä itse suorittamiensa haastattelujen perusteella. Unionin oikeuden lojaliteettiperiaate kuitenkin edellyttää, että Valvira ei kyseenalaista toisen jäsenvaltion toimivaltaisena viranomaisena pidettävän UWE:n antaman asiakirjan sisältöä.
- 23 Valvira puolestaan katsoo, että toisessa jäsenvaltiossa suoritettua psykoterapeuttikoulutusta on verrattava suomalaisten yliopistojen toteuttamaan sen hetkiseen psykoterapeuttikoulutukseen. Valviran mukaan kyseinen koulutus ei kuitenkaan monilta osin täytä psykoterapeuttikoulutukselta Suomessa edellytetyjä sisällöllisiä ja laadullisia vaatimuksia, joten se ei voi oikeuttaa käyttämään psykoterapeutin ammattinimikettä Suomessa. Valvira toteaa edelleen, että se lähtökohtaisesti luottaa muiden jäsenvaltioiden yliopistojen ja muiden koulutustahojen antamiin todistuksiin ja selvityksiin koulutuksen sisällöstä ja käytännön toteuttamistavasta eikä tutki niitä enempää kuin on tarpeen sen selvittämiseksi, onko suoritettua ulkomaisen koulutuksen ja suomalaisen koulutuksen välillä eroavuuksia.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa todenneensa oikeuskäytännössään toisen asian yhteydessä, että kyseistä koulutusta ei voida pitää ammattihenkilölaissa tarkoitettuna Suomessa suoritettuna koulutuksena. Suomessa psykoterapeutin ammatti on direktiivin 2005/36 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu säännelty ammatti, koska kyseisen ammattinimikkeen käyttöön on oikeus vain henkilöillä, jotka täyttävät sovellettavan Suomen lainsäädännön mukaiset ammattipätevyden edellytykset.
- 25 Psykoterapeutin ammattiin sovelletaan erityisesti kyseisen direktiivin 10–14 artiklassa säädettyä koulutuksesta annettavien asiakirjojen yleistä tunnustamisjärjestelmää. Koska psykoterapeutin ammattia ja koulutusta ei ole säännelty Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mainitun direktiivin 13 artiklan 2 kohtaa voidaan soveltaa A:n tilanteeseen.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan A ei kuitenkaan täytä kyseisessä säännöksessä asetettua edellytystä, jonka mukaan hänen on pitänyt harjoittaa psykoterapeutin ammattia toisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, joten hän ei voi vaatia oikeutta ryhtyä harjoittamaan tätä ammattia Suomessa.
- 27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko A:n tilannetta tutkittava direktiivin 2005/36 säännöksistä huolimatta myös SEUT 45 ja SEUT 49 artiklassa taattujen perusvapauksien sekä niihin liittyvän unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kannalta. Jos tähän vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voiko vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen pyrkiessään varmistumaan siitä, että toisessa jäsenvaltiossa myönnetty tutkintotodistus osoittaa haltijallaan olevan samanlaiset tai ainakin vastaavat tiedot ja

pätevyys kuin mitä kansallinen tutkintotodistus osoittaa, perustaa arvionsa myös kyseisen koulutuksen toteuttamisen tavasta eri tavoin saamaansa selvitykseen vai onko sen luotettava UWE:n kaltaisen toisen jäsenvaltion yliopiston tältä osin esittämään selvitykseen.

28 Tässä tilanteessa korkein hallinto-oikeus on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko EUT-sopimuksessa taattuja perusvapauksia ja direktiiviä [2005/36] tulkittava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava hakijan oikeutta harjoittaa säänneltyä ammattia SEUT 45 ja [SEUT] 49 artiklan ja niihin liittyvän oikeuskäytännön (erityisesti tuomio 7.5.1991, Vlassopoulou, C-340/89[, EU:C:1991:193] ja tuomio 6.10.2015, Brouillard, C-298/14[, EU:C:2015:652]) kannalta siitä huolimatta, että direktiivin [2005/36] 13 artiklan 2 kohdassa näytettäisiin yhdenmukaistetun ne säännellyn ammatin harjoittamisen edellytykset, joilla vastaanottavan jäsenvaltion on sallittava ammatin harjoittaminen hakijalle, jolla on muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja sellaisesta jäsenvaltiosta, jossa ammatti ei ole säännelty, mutta joka ei täytä [mainitun] direktiivin säännöksessä asetettua ammatin harjoittamista koskevaa vaatimusta?

2) Jos vastaus ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on myönteinen, onko unionin oikeus esteenä sille, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa perustaa koulutuksen vastaavuutta koskevan arvionsa myös muilta tahoilta kuin koulutuksen järjestäjiltä tai toisen jäsenvaltion viranomaisilta saamaansa selvitykseen koulutuksen tarkemmasta sisällöstä ja toteuttamistavasta kun otetaan huomioon mitä [6.10.2015 annetussa tuomiossa Brouillard (C-298/14, EU:C:2015:652, 55 kohta)] on todettu tutkintotodistusten vastaavuutta koskevista yksinomaisista arviointiperusteista?”

Alustava huomautus

29 On todettava, että pääasian kannalta merkitykselliset tosiseikat tapahtuivat silloin, kun unionin oikeutta sovellettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Näin ollen SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa sekä direktiiviä 2005/36 voidaan soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.

Ensimmäinen kysymys

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2005/36 13 artiklan 2 kohtaa sekä SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa tulkittava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava SEUT 45 tai SEUT 49 artiklan kannalta säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamista tai harjoittamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa koskevaa lupahakemusta, jonka on kyseisen 13 artiklan 2 kohdan nojalla jättänyt henkilö, jolla yhtäältä on kyseistä ammattia koskeva muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka on annettu jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joka ei toisaalta täytä vaatimusta siitä, että mainittua ammattia on täytynyt harjoittaa kyseisen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisajan.

31 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava aluksi, että vaikka A on suorittanut koulutuksen, jonka UWE järjesti yhteistyössä Helsingin Psykoterapiainstituutin kanssa Suomessa suomen kielellä, on kuitenkin niin, että psykoterapia-alan tutkintotodistuksen A:lle myönsi tämän koulutuksen päätteeksi UWE, jonka kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

- 32 Direktiivin 2005/36 2 artiklan 1 kohdan mukaan tätä direktiiviä sovelletaan niihin jäsenvaltion kansalaisiin, jotka haluavat harjoittaa säänneltyä ammattia joko itsenäisinä ammatinharjoittajina tai palkattuina työntekijöinä, vapaiden ammattien harjoittajat mukaan luettuina, muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä.
- 33 Lisäksi kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan b–d alakohdan mukaan ammattipätevyydellä tarkoitetaan muun muassa pätevyyttä, josta on osoituksena muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, kuten erityisesti tutkintotodistus, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt pääosin Euroopan unionissa suoritetusta ammatillisesta koulutuksesta.
- 34 Tästä seuraa, että koska pääasiassa kyseessä olevan muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan, joka on annettu unionissa suoritetusta ammatillisesta koulutuksesta, on antanut muun jäsenvaltion kuin sen, jossa A aikoo harjoittaa säänneltyä ammattia, toimivaltainen viranomainen, pääasiassa kyseessä oleva tilanne voi kuulua direktiivin 2005/36 soveltamisalaan.
- 35 Ennakkoratkaisupyynnöstä ja erityisesti ensimmäisestä kysymyksestä ilmenee kuitenkin, ettei A täytä direktiivin 2005/36 13 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaatimusta, jonka mukaan hänen on täytynyt harjoittaa lupahakemuksen kohteena olevaa ammattia kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vähimmäisajan. Näin ollen sen lisäksi, ettei A voi vedota tähän säännökseen eikä laajemminkaan direktiivin 2005/36 10–14 artiklassa säädettyyn koulutuksesta annettavien asiakirjojen yleiseen tunnustamisjärjestelmään, hän ei voi myöskään vedota muuhun kyseisellä direktiivillä käyttöön otettuun ammattipätevyyden tunnustamista koskevaan järjestelmään.
- 36 On siis määritettävä, onko A:n tilanteen kaltaista tilannetta arvioitava SEUT 45 tai SEUT 49 artiklan kannalta.
- 37 Tältä osin on ensinnäkin muistutettava, että unionin tuomioistuin on katsonut, ettei henkilöiden vapaa liikkuvuus täydellisesti toteutuisi, jos jäsenvaltiot voisivat kieltäytyä soveltamasta SEUT 45 ja SEUT 49 artiklassa taattuja vapauksia sellaisiin kansalaisiinsa, jotka ovat käyttäneet hyväkseen unionin oikeudessa säädettyjä mahdollisuuksia ja jotka ovat hankkineet ammattipätevyyden toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalaisuus heillä on. Tätä toteamusta sovelletaan myös silloin, kun jäsenvaltion kansalainen on muussa jäsenvaltiossa hankkinut yliopistollisen pätevyyden, jota hän haluaa käyttää jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on (ks. vastaavasti tuomio 6.10.2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, 27 kohta).
- 38 Asiassa, joka johti 6.10.2015 annettuun tuomioon Brouillard (C-298/14, EU:C:2015:652) ja jossa asianomainen henkilö vetosi jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän oli, toisessa jäsenvaltiossa suorittamaansa korkeakoulututkintoon, unionin tuomioistuin katsoi kyseisen tuomion 29 kohdassa, ettei tältä henkilöltä voitu evätä oikeutta henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien EUT-sopimuksen määräysten soveltamiseen ja ettei sillä seikalla, että kyseinen tutkinto oli suoritettu yliopisto-ohjelman kirjekurssina, ollut tältä osin merkitystä.
- 39 Sama pätee A:n kaltaisen henkilön osalta, joka vetoaa jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, korkeakoulututkintoon, jonka hän on suorittanut toisessa jäsenvaltiossa, vaikkakin sellaisen koulutuksen perusteella, jota annettiin ensin mainitussa jäsenvaltiossa yhteistyössä toisen jäsenvaltion tällaisen tutkintotodistuksen myöntämiseen toimivaltaisen viranomaisen kanssa.
- 40 On myös todettava, että jäsenvaltion viranomaisten, joille unionin kansalainen on tehnyt sellaisen ammatin harjoittamista koskevan lupahakemuksen, jonka harjoittamisen aloittamisen edellytyksenä on kansallisen lainsäädännön mukaan tutkintotodistus tai tietty ammatillinen

pätevyys tai tietynpitäinen käytännön kokemus, on otettava huomioon kaikki tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat samoin kuin asianomaisen henkilön asian kannalta merkityksellinen kokemus siten, että viranomaiset vertaavat näistä todistuksista ja asiakirjoista ilmenevää kelpoisuutta ja tätä kokemusta kansallisessa lainsäädännössä edellytettyihin tietoihin ja pätevyteen (tuomio 8.7.2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 41 Kyseinen oikeuskäytäntö on vain lainkäyttäjän ilmaus EUT-sopimuksessa määrättyihin perusvapauksiin erottamattomasti liittyvästä periaatteesta, eikä tämä periaate voi menettää osaa oikeudellisesta merkityksestään siitä syystä, että on annettu tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevia direktiivejä (tuomio 8.7.2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 42 Tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevien direktiivien, ja erityisesti direktiivin 2005/36, tavoitteena ei näet ole eikä niiden vaikutuksena voi olla se, että tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tunnustaminen vaikeutuu tilanteissa, joita tällaiset direktiivit eivät kata (tuomio 3.3.2022, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Lääkärin peruskoulutus), C-634/20, EU:C:2022:149, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa – kuten tämän tuomion 35 kohdasta ilmenee – asianomainen henkilö ei täytä yhdenkään direktiivillä 2005/36 käyttöön otetun ammattipätevyyden tunnustamista koskevan järjestelmän edellytyksiä, asianomaisen vastaanottavan jäsenvaltion on noudatettava ammattipätevyyden tunnustamista koskevia velvollisuuksiaan, jotka on palautettu mieleen tämän tuomion 40 kohdassa ja joita sovelletaan sekä SEUT 45 artiklan että SEUT 49 artiklan soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin (ks. analogisesti tuomio 8.7.2021, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, C-166/20, EU:C:2021:554, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 44 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2005/36 13 artiklan 2 kohtaa sekä SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava SEUT 45 tai SEUT 49 artiklan kannalta säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamista tai harjoittamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa koskevaa lupahakemusta, jonka on kyseisen 13 artiklan 2 kohdan nojalla jättänyt henkilö, jolla yhtäältä on kyseistä ammattia koskeva muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka on annettu jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joka ei toisaalta täytä vaatimusta siitä, että mainittua ammattia on täytynyt harjoittaa kyseisen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähimmäisajan.

Toinen kysymys

- 45 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedusteleo toisella kysymyksellään lähinnä, onko unionin oikeutta ja erityisesti SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa tulkittava siten, että unionin oikeus on esteenä sille, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jolle on esitetty säännellyn ammatin harjoittamista tässä jäsenvaltiossa koskeva lupahakemus, perustaa arvionsa, joka koskee hakemuksen perustana olevan koulutuksen vastaavuutta kyseisen jäsenvaltion vastaavien koulutusten kannalta, myös muilta tahoilta kuin koulutuksen järjestäjiltä tai toisen jäsenvaltion viranomaisilta saamaansa selvitykseen koulutuksen tarkemmasta sisällöstä ja toteuttamistavasta.

- 46 On muistutettava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa asianomainen henkilö ei täytä yhdenkään direktiivillä 2005/36 käyttöön otetun ammattipätevyyden tunnustamista koskevan järjestelmän edellytyksiä mutta johon sovelletaan SEUT 45 artiklaa tai SEUT 49 artiklaa, asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava ammattipätevyyden tunnustamista koskevia velvollisuuksiaan, jotka on palautettu mieleen tämän tuomion 40 kohdassa (ks. analogisesti tuomio 3.3.2022, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Lääkäriin peruskoulutus), C-634/20, EU:C:2022:149, 41 kohta).
- 47 Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten on tämän tuomion 40 kohdassa tarkoitetun vertailun avulla voitava objektiivisesti selvittää, osoittaako ulkomainen tutkintotodistus, että sen haltijalla on samanlaiset tai ainakin vastaavat tiedot ja pätevyys kuin mitä kotimainen tutkintotodistus osoittaa. Ulkomaisen tutkintotodistuksen vastaavuutta on arvioitava yksinomaan niiden tietojen ja pätevyyden perusteella, jotka kyseisen tutkintotodistuksen haltijalla voidaan olettaa olevan, kun huomioon otetaan kyseiseen tutkintotodistukseen liittyvien opintojen ja käytännön koulutuksen luonne ja kesto (tuomio 3.3.2022, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Lääkäriin peruskoulutus), C-634/20, EU:C:2022:149, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Tältä osin on todettava, että tämä vertailu edellyttää jäsenvaltioiden vastavuoroista luottamusta kunkin jäsenvaltion myöntämiin ammattipätevyyden osoittaviin asiakirjoihin. Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisen on näin ollen lähtökohtaisesti pidettävä totuudenmukaisena muun muassa toisen jäsenvaltion viranomaisen myöntämän tutkintotodistuksen kaltaista asiakirjaa.
- 49 Jos jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on kuitenkin pelkkiä olettamuksia voimakkaampia vakavia epäilyjä asiakirjan oikeellisuudesta tai todenperäisyydestä, asiakirjan antanut viranomainen tai laitos on ensin mainitun viranomaisen pyynnöstä velvollinen tutkimaan uudelleen kyseessä olevan asiakirjan perusteet ja tarvittaessa peruuttamaan sen (tuomio 19.6.2003, Tennah-Durez, C-110/01, EU:C:2003:357, 80 kohta).
- 50 Näin ollen silloin, kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen esittää todistuksen myöntäneelle viranomaiselle konkreettisia seikkoja, jotka muodostavat joukon yhtäpitäviä viitteitä, joiden perusteella voidaan ajatella, että hakijan esittämä tutkintotodistus ei osoita niitä tietoja ja pätevyyttä, jotka sen haltijan voidaan kyseisen todistuksen perusteella olettaa hankkineen tämän tuomion 47 kohdassa mainitun järjestelmän mukaisesti, todistuksen myöntänyt viranomainen on SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen nojalla velvollinen tarkastelemaan näiden seikkojen valossa uudelleen sitä, onko kyseisen tutkintotodistuksen myöntäminen perusteltua, ja tarvittaessa peruuttamaan sen.
- 51 Näihin konkreettisiin seikkoihin voivat tilanteen mukaan kuulua muun muassa tiedot, joita ovat antaneet sekä muut henkilöt kuin kyseisen koulutuksen järjestäjät että toisen jäsenvaltion viranomaiset tehtäviään suorittaessaan.
- 52 Vastaanottavan jäsenvaltion viranomainen, jonka on, kuten tämän tuomion 48 kohdasta ilmenee, lähtökohtaisesti pidettävä toisen jäsenvaltion viranomaisen myöntämän tutkintotodistuksen kaltaista asiakirjaa totuudenmukaisena, ei lähtökohtaisesti voi kyseenalaistaa niitä tietoja ja ammattipätevyyttä, jotka tutkintotodistuksen haltijan voidaan sen perusteella olettaa hankkineen, kun todistuksen myöntänyt viranomainen on tutkinut uudelleen tämän tuomion 50 kohdassa mainittujen seikkojen valossa, onko kyseisen tutkintotodistuksen myöntäminen perusteltua, peruuttamatta sitä (ks. analogisesti tuomio 19.6.2003, Tennah-Durez, C-110/01, EU:C:2003:357,

- 79 kohta). Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi ainoastaan poikkeustapauksissa perustellusti kyseenalaistaa ne tiedot ja pätevyyden, jotka tutkintotodistuksen haltijan voidaan sen perusteella olettaa hankkineen.
- 53 Näin ollen siinä tapauksessa, että asian olosuhteet, jotka ovat tapahtuneet, kuten pääasiassa, vastaanottavan jäsenvaltion alueella, osoittaisivat selvästi, ettei kyseinen tutkintotodistus ole todenperäinen, kyseisen jäsenvaltion ei voida katsoa olevan velvollinen jättämään näitä olosuhteita huomiotta (ks. analogisesti tuomio 27.9.1989, van de Bijl, 130/88, EU:C:1989:349, 25 ja 26 kohta).
- 54 Vastaanottavalta jäsenvaltiolta ei nimittäin voida evätä oikeutta toteuttaa toimenpiteitä, joilla pyritään estämään se, että asianomaiset henkilöt käyttäisivät EUT-sopimuksessa vahvistettuja henkilöiden liikkumisvapauksia välttääkseen kotimaisen tutkintotodistuksen haltijoille asetetut ammatillista koulutusta koskevat vaatimukset (ks. analogisesti tuomio 27.9.1989, van de Bijl, 130/88, EU:C:1989:349, 26 kohta).
- 55 Oikeuskäytännössä on katsottu erityisesti, että kansanterveyden suojeleminen on yleisen edun mukainen pakottava syy, jolla voidaan oikeuttaa mainittuja liikkumisvapauksia rajoittava kansallinen toimenpide, sillä edellytyksellä, että toimenpide soveltuu tavoitellun päämäärän saavuttamiseen ja että sillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 21.9.2017, Malta Dental Technologists Association ja Reynaud, C-125/16, EU:C:2017:707, 58 ja 59 kohta).
- 56 Tässä yhteydessä on täsmennettävä, että on ilmeistä, että tutkintotodistus ei ole todenperäinen, muun muassa silloin, kun on selvää, että annetun koulutuksen todellinen sisältö eroaa huomattavasti kyseessä olevasta tutkintotodistuksesta ilmenevästä koulutuksen sisällöstä.
- 57 Kaiken edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa, luettuina yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolle on esitetty säännellyn ammatin harjoittamista tässä jäsenvaltiossa koskeva lupahakemus, on pidettävä todenperäisenä toisen jäsenvaltion viranomaisen myöntämää tutkintotodistusta eikä se voi lähtökohtaisesti kyseenalaistaa niitä tietoja ja pätevyyttä, jotka tutkintotodistuksen haltijan voidaan sen perusteella olettaa hankkineen. Ainoastaan silloin, kun kyseisellä viranomaisella on vakavia epäilyjä, jotka perustuvat konkreettisiin seikkoihin, jotka muodostavat joukon yhtäpitäviä viitteitä, joiden perusteella voidaan ajatella, että hakijan esittämä tutkintotodistus ei osoita niitä tietoja ja pätevyyttä, jotka sen haltijan voidaan kyseisen todistuksen perusteella olettaa hankkineen, kyseinen viranomainen voi pyytää todistuksen myöntänyttä viranomaista tutkimaan uudelleen näiden seikkojen valossa, onko kyseisen todistuksen myöntäminen perusteltua, ja viimeksi mainitun viranomaisen on tarvittaessa peruutettava se. Näihin konkreettisiin seikkoihin voivat tilanteen mukaan kuulua muun muassa tiedot, joita ovat antaneet sekä muut henkilöt kuin kyseisen koulutuksen järjestäjät että toisen jäsenvaltion viranomaiset tehtäviään suorittaessaan. Kun tutkintotodistuksen myöntänyt viranomainen on tutkinut uudelleen kyseisten seikkojen valossa, onko kyseisen todistuksen myöntäminen perusteltua, peruuttamatta sitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi ainoastaan poikkeustapauksissa, jos asian olosuhteet osoittaisivat selvästi, ettei kyseinen todistus ole todenperäinen, kyseenalaistaa todistuksen myöntämisen perusteet.

Oikeudenkäyntikulut

- 58 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU, 13 artiklan 2 kohtaa sekä SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava SEUT 45 tai SEUT 49 artiklan kannalta säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamista tai harjoittamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa koskevaa lupahakemusta, jonka on kyseisen 13 artiklan 2 kohdan nojalla jättänyt henkilö, jolla yhtäältä on kyseistä ammattia koskeva muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka on annettu jäsenvaltiossa, jossa kyseinen ammatti ei ole säännelty, ja joka ei toisaalta täytä vaatimusta siitä, että mainittua ammattia on täytynyt harjoittaa kyseisen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisajan.
- 2) SEUT 45 ja SEUT 49 artiklaa, luettuina yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolle on esitetty säännellyn ammatin harjoittamista tässä jäsenvaltiossa koskeva lupahakemus, on pidettävä todenperäisenä toisen jäsenvaltion viranomaisen myöntämää tutkintotodistusta eikä se voi lähtökohtaisesti kyseenalaistaa niitä tietoja ja pätevyyttä, jotka tutkintotodistuksen haltijan voidaan sen perusteella olettaa hankkineen. Ainoastaan silloin, kun kyseisellä viranomaisella on vakavia epäilyjä, jotka perustuvat konkreettisiin seikkoihin, jotka muodostavat joukon yhtäpitäviä viitteitä, joiden perusteella voidaan ajatella, että hakijan esittämä tutkintotodistus ei osoita niitä tietoja ja pätevyyttä, jotka sen haltijan voidaan kyseisen todistuksen perusteella olettaa hankkineen, kyseinen viranomainen voi pyytää todistuksen myöntänyttä viranomaista tutkimaan uudelleen näiden seikkojen valossa, onko kyseisen todistuksen myöntäminen perusteltua, ja viimeksi mainitun viranomaisen on tarvittaessa peruutettava se. Näihin konkreettisiin seikkoihin voivat tilanteen mukaan kuulua muun muassa tiedot, joita ovat antaneet sekä muut henkilöt kuin kyseisen koulutuksen järjestäjät että toisen jäsenvaltion viranomaiset tehtäviään suorittaessaan. Kun tutkintotodistuksen myöntänyt viranomainen on tutkinut uudelleen kyseisten seikkojen valossa, onko kyseisen todistuksen myöntäminen perusteltua, peruuttamatta sitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi ainoastaan poikkeustapauksissa, jos asian olosuhteet osoittaisivat selvästi, ettei kyseinen todistus ole todenperäinen, kyseenalaistaa todistuksen myöntämisen perusteet.

Arabadjiev

Bay Larsen

Ziemele

Xuereb

Kumin

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä kesäkuuta 2022.

A. Calot Escobar
kirjaaja

A. Arabadjiev
jaoston puheenjohtaja